

ORACIONS COMPOSTES PER SUBORDINACIÓ

L'oració composta o complexa està formada per oracions, una de les quals (la subordinada) depèn de l'altra, anomenada principal. La dependència de la subordinada és tan formal (sempre va introduïda per un nexa subordinant), funcional (fa una funció sintàctica dins de la principal) com semàntica (no pot funcionar aïllada). En relació a la principal, la subordinada pot fer la funció pròpia d'un substantiu, d'un adjectiu o d'un adverbi, amb la qual cosa tindrem: oracions subordinades substantives, adjectives o adverbials, respectivament.

SUBSTANTIVES	Et demaní que m'ajudares a fer amics	=	ajuda
ADJECTIVES	Es va entrevistar amb l'actor que no duia camisa	=	descamiset
ADVERBIALS	Hem acabat l'assaig quan el director se n'ha anat	=	aleshores

Altre tipus de subordinades són les d'implicació lògica, és a dir, la proposició principal i la subordinada tenen relativa independència i entre ambes hi ha una relació lògica: de causa, conseqüència, condició, concessió o finalitat).

D'IMPLICACIÓ LÒGICA (causal)	No li ho hem dit perquè no ha vingut
------------------------------	---

ORACIONS SUBORDINADES SUBSTANTIVES

Quan dins d'una oració complexa, la subordinada hi fa les funcions d'un **substantiu o SN o Sprep de la simple**.

Totes les substantives poden ser substituïdes pel pronom demostratiu neutre **AIXÒ** :

Ens hem proposat [**que vingues prompte**] = Ens hem proposat **això** = Ens **ho** hem proposat =
CD CD CD

Ens hem proposat la **teua arribada**
CD

Nexes que introduïxen les proposicions subordinades substantives:

- 1. conjunció completiva QUE** : No m'agrada ***que arribes tard**
- 2. conjunció SI** (interrogatives totals) i **pronoms interrogatius QUI, QUÈ, adverbis interrogatius COM, QUAN, ON, QUANT, PER QUÈ, adjectius QUIN i flexió + NOM, etc** (interrogatives parcials)
No sé **si han tret ja les entrades**
Em preguntà **qui ho ha fet?**
- 3. no porten** perquè duen el verb en infinitiu (quan el subjecte de la subordinada i el de la principal coincideixen) **Espere arribar a temps**
- 4. opcionals []**
[**determinant (El, aquell,)**] + **QUE, QUI**
[**pronom ALLÒ, AIXÒ, AL·LÒ**] + **QUE, QUI**
[**Det, Art, tothom**] + **QUI**, donant les subordinades de relatiu substantivades
Qui no vulga polys, que no vaja a l'era*
Aquell que traga un deu, té un premi

1. Subordinades substantives funció de Subjecte

A) introduïdes per la conjunció completiva QUE

a) CI + verb anímic intransitiu + **que.....**
O.S. de subjecte

(Tu) S

M'interessa **que estudies enguany**
CI N conj nexa N CCT

SV/ PV P.S.S / Subjecte
És interessant **que lliges esta**

N atribut conj nexa N det N (Tu)

S. E

SV/ Pn P.S. S. / Subjecte

c) Verbs en passiva reflexa o impersonals

Es diu **que no tornaran**
M.P.R N conj CO N
P.S.S. Subjecte

B) Proposicions de relatiu substantivades

Són aquelles que realitzen la funció d'un substantiu però van introduïdes per un **relatiu que no té antecedent** explícit dins el text.

Els **qui arriben prompte**, tindran les entrades

-Utilitzen el pronom **QUI** per a persones si l'antecedent és genèric

Per mi, pot parlar amb qui vulgues

- Utilitzen el pronom **QUE** per a persones quan s'ha produït una **el.lipsi en l'antecedent**

Aquell home i aquell que està vora la taula són els vostres professors

- Sí que **poden usar preposició+ article + que:** Del que parlaràs , tocaràs

Forma del relatiu	Funcions	exemple	observacions
QUE (genèric de coses):	CD	<i>. Antecedent elidit : El [llibre] que has triat m'agrada</i>	
EL QUE	SUBJ	<i>El que més agrada són les truites Això que feu no serveix per a res</i>	
AQUELLS QUE	ATRIB	<i>Eixa actitud és el que més em preocupa</i>	
AIXÒ QUE	CD	<i>Porta'm el que jo et diga</i>	
	CC	<i>Decora la casa amb el que et vingui de gust</i>	
QUI (genèric persones)	SUBJ ATRIB CD CI CRV	<i>Qui ha dit això no entén el problema El xic de les ulleres és qui guanyà Convideu qui vulgueu Donaran la copa a qui guanye la cursa No et fies de qui no t'aguante la mirada</i>	QUI (per a persones) -Pot anar precedit de preposicions.
EL QUI (art,demos, tothom + qui) opcional	SUBJ ATRIB CD CI CCC PTIU AGENT	<i>Els qui inventen poden concursar El mariner era el qui ho feia tot El govern ajustarà els qui obrin un negoci Donarem el regal a aquell qui se'l mereix Pots venir a la festa amb tothom qui vulgues Potser m'has pres per qui no sóc La proposta només serà aprovada per qui assistisca a la reunió.</i>	- QUI fa les funcions del substantiu

C) Introduïdes per un infinitiu : Proposicions substantives d'infinitiu o construcció d'Infinitiu

Introduïdes per un Infinitiu, quan el Subjecte de la subordinada i el de la principal coincideixen

Espera **arribar a temps**

En aquests casos se sobreentén un subjecte elidit

Jaime sempre havia pensat tornar a Austràlia EQUIVALENT A

Jaime sempre havia pensat que

tornaria a Austràlia

M'agrada estudiar de nit

/

M'agrada d'estudiar de nit

ci_n const. D'infinitiu /Subj

sv/pv

OPCIONAL: Poden anar introduïdes per la preposició DE quan funcione de Subjecte o CD i apareixen posposades

2. Subordinades substantives funció de CD

Es poden substituir pels pronoms febles « el, la, els, les » « ho » « en ». Recorda que el CD no va encapçalat per cap preposició.

A) Introduïdes per la conjunció QUE

Desconeixen **que han tret a a l'avaluació**

B) Introduïdes per un infinitiu (subordinades substantives d'infinitiu)

Aquest estiu han decidit **anar/d'anar a París**

OPCIONAL: També DE + INFINITIU amb funció de CD, depenent d'un verb que expresse desig, voluntat, projecte (decidir, acordar, aconsellar, exigir, desitjar, pregar, prohibir...)

C) Interrogativa directa o indirecta

a) **Interrogatives directes:** Verb dicció : Digué : ¿vindrà Josep ?

b) **Interrogatives indirectes**

Totals. Connector: conjunció SI

M'han preguntat **si els podia acompanyar** (això)

Parcials. Connector: pronom interrogatiu (què, qui) adverbis interrogatius (com, on, quan, quant) determinants (quin.-a, -ns, -nes)

M'han preguntat com es pot anar al parc zoològic

ci n nexe n colloc

Sub. Subst. Int. Ind. Parcial / CD

SV / PV

Ambdues depenen de verbs interrogatius de tipus perceptiu (veure, escoltar...), Intel. lectuals (saber, pensar...), de llengua (dir, preguntar...), de desig, emoció, ordre i prohibició (mandar, aconsellar...)

NOTES SOBRE "QUE"

- **La conjunció Que no pot anar precedida de l'article**, a diferència del castellà
El que seas tan irresponsable te traerà problemas
Que sigues tan irresponsable, et durà problemas
- **És incorrecta l'omissió de la conjunció QUE**, que a diferència del castellà en què sí que és possible.
Li van pregar que es presentara a la reelecció
- Es pot utilitzar el introductor **QUE (sense accent) per introduir interrogacions i exclamacions**
Que tens fred? Que n'és de bonic, el xiquet;
- Que en l'estructura **Que (adverbi) + adjectiu:** Que bonic;
- En l'estructura amb 2 QUE: "**Que content que estic**", el primer QUE funciona com quantificador i el segon QUE de nexa introductor de l'oració.
- Hi ha **construccions introduïdes en castellà per QUE, en valencià per A:** No tinc res a dir / a fer/ deixar molt a desitjar

Recorda: **La conjunció QUE només fa de nexa introductor d'una subordinada substantiva, mentre que el relatiu àton QUE introduïx una subordinada adjectiva i sempre té un antecedent al qual remet, es pot substituir per "el qual, la qual, els quals o les quals" i té una funció dins de la subordinada.** Ex: El llibre que llegí està esgotat (que relatiu) / No em digues que te'n vas ja (que conjunció

3.- Subordinades substantives funció d'Atribut

El més habitual són **subordinades adjectives substantivades**(El capità era **qui manava**) o **construccions d'infinitiu** (Tot el mal era **viure amb ella**) o **subordinada substantiva introduïda per la conjunció « que »** (Tot el mal era **que tenien por al ridícul**).

El problema és que m'han retirat el carnet de conduir

SN/ S n conj ci n sn/ cd

Sub. Subst./ Atribut

SV/ PN

4.- Subordinades substantives funció de CI

Es poden substituir per “**li**” o “**els**”, com un CI.
 Normalment són **subordinades adjectives substantivades**.
 Van **introduïdes per la preposició “a”**.

No vengues la mercaderia **a qui no conegues** = no **li** vengues la mercaderia

No vengues la mercaderia a qui no conegues (tu/ S)

Co n sn/cd p pr,relatiu co n
 cd

sv/pv

Sub. Subst. / CI

SV/ PV

5.- Subordinades substantives funció de Complement de Règim Verbal (C.R.V)

Sempre aniran introduïdes per una preposició tal com els C.R.V, (el verb exigeix una preposició.)
Davant la conjunció Que no podem posar cap preposició. Per tant, la preposició que introdueix el complement de règim verbal desapareixerà (caurà) davant la subordinada introduïda per QUE.

M'alegre **de la teua vinguda** = M'alegre **(de) que vingues** = **M'alegre que vingues**

Si la construcció resulta massa dura, **podem intercalar una paraula** (el fet, la circumstància...)

El problema prové **del fet que s'han oblidat de la comanda**

Si l'oració subordinada substantiva de CRV és de construcció d'infinitiu sols podem usar les preposicions A i DE. Qualsevol altra les canviarem per A o DE.

A, AMB

DE, EN + INF > A o DE

Sempre pensa **en tu**

PERÒ Sempre pensa **a divertir-se**

L'amenaça **amb l'expulsió**

PERÒ L'amenaça **d'expulsar-lo**

M'alegre que vingues

Ci n nexe n (tu/S)

Sub. Subs, CRV

SV/PV

6.- Subordinades substantives funció de Complement del Nom (C. N), C. De L'Adjectiu (C. Adj) o C. De L'Adverbi (C. Adv)

Ja sabem que davant la conjunció Que no podem posar cap preposició, per tant, la preposició que introdueix complement del nom, de l'adjectiu o adverbial desapareixerà (caurà) davant la conjunció completiva QUE introductora de la subordinada .

Tinc el presentiment (de) **que vindran** = tinc el presentiment **d'això** = C.Nom (presentiment)

P.S.S. /C. Nom

Se sentí orgullós (de) **que guanyara el premi nacional** = es va sentir orgullós **del seu premi** = C. Adj (orgullós)

Se sent orgullós **d'haver guanyat el primer premi** = es va sentir orgullós **del primer premi** = (C. Adj (orgullós)

P.S.S. d'infinitiu / C.adjectiu

Arribarem abans (de) **que tancaren la botiga** = arribarem abans **del tancament de la botiga** = C. Adv (abans)

P.S.S. /C.Adverbi

7.- Subordinades substantives funció de C. Agent

Solen ser subordinades adjectives substantivades.

L'accident **ha sigut comentat per qui l' ha vist**

Det N N. Passiu E p,rela cd N

Subj PV

P.S. S. /Cagent

Subj/Sn

Sv/ PV

Classificació segons la funció que fa respecte a l'oració principal o a l'element que complementa:

FUNCIÓ	EXEMPLES
SUBJECTE	Que canten bé , no m'importa M'agrada que m'escoltes amb atenció M'agrada estudiar de nit Qui no vulga pols , que no vaja a l'era * (O. R. SUBST)
C. DIRECTE	Desconeixeu que els huracans són violents Comunica'm quina resposta t'han donat Digueu-me si encara falta molt Sap navegar a vela
C. INDIRECTE	Dóna això a qui ho necessite
ATRIBUT	Tot el mal era que tenien por al ridícul El capità era qui donava les ordres (O.R.S) Això és viure bé
C. RÈGIM VERBAL O SUPLEMENT	Es lamenten del que no han volgut fer Recorda't que has de venir No em recordava de demanar-los les claus No em recordava que t'havia de demanar les claus
C. AGENT	L'accident ha estat referit per qui l'ha vist
C. DEL NOM, DE L'ADJECTIU O DE L'ADVERBI (= adjacent)	Tinc el pressentiment que vindran Estem molt nerviosos davant la possibilitat de guanyar És digne que li facen un monument Arribàrem abans que tancaren la botiga

ORACIÓ SUBORDINADA ADJECTIVA O DE RELATIU

Hi ha 2 classes: O.SUBORDINADES ADJECTIVES (amb antecedent explícit) i O. RELATIVES SUBSTANTIVADES (sense antecedent explícit).

ORACIONS SUBORDINADES ADJECTIVES O RELATIVES

Sempre van **introduïdes per un pronom relatiu** (que(àton), què (tònic), qui, on, el qual, la qual, els quals, les quals) o adverbis relatiu (on, com, quan) i fan la funció que faria un adjectiu o Sintagma Adjectival en una oració simple (**Compl. Nom**) i tenen una significació equivalent :

Ximo comet unes errades **que no es poden perdonar** (= imperdonables)

El pronom relatiu: - fa de nexa en l'oració subordinada
- té una funció sintàctica dins l'oració relativa
- té la referència del nom al qual complementa l'oració (és a dir, té un antecedent)

La casa **que** Pere va fer

Que = pronom relatiu i nexa / funció CD dins de l'oració / el seu antecedent és casa

Classes de pronoms relatius:

- **Invariables:** que, què, qui
- **Variable:** el qual, la qual, els quals, les quals

Classes de relatius adverbials: On, quan, com

Funcions dels Pronoms relatius

Relatiu Àton	QUE	El més habitual	Subjecte	El bebé que va nàixer ahir...	
			CD	Les cadires que has comprat...	
			CC temps	El dia que va morir l'avi...	
Relatiu Tònic	Què (amb prep.)	<ul style="list-style-type: none"> • Sempre precedit de preposició. • Es refereix a coses 	C. C C.CLloc C.Temps C. RV	La ploma amb què escric és nova (C. instrument) Estic en l'hotel en què t'allotjares És l'any en què et batejaren M'agrada el dinar a què estic acostumada (CRV)	
Relatiu	Qui	Amb	Sense prep	SUB	Qui estudei, aprovarà
			Amb	CI	Els sol.licitants a qui (als quals) enviarem cartes...
				CRV	Els parents de qui/dels quals ningú es recordava...

personal	(prep)+El qual	preposició	Subj	En donarem a qui vullga
			CC	Els amics amb qui/amb els quals vaig sopar... Uns diners sense els quals no pot viure...
Relatiu adverbial	ON	Equival a en què, a què, en el qual , etc	C.C. Lloc	Aquest és l'hotel on vam passar les vacances (= en el qual/ en què)
Relatiu compost	El qual La qual Els quals Les quals	Pot substituir: a) Que en explicatives b) què sempre c) qui precedit de preposició	Subjecte CC CRV CD	La xiqueta, la qual balla, es diu Maria És la ploma amb la qual signe És el local del qual parles El llapis, el qual comprí,,,
Relatiu possessiu	Del qual De la qual Dels quals De les quals		CN	És el vent el so del qual sona
Relatiu neutre	La qual cosa Fet que Cosa que		Subjecte CD	És Maria, fet que m'agrada
El que, la que, els que, les que, això que, açò que, allò que		Introduïx subordinades de relatiu substantivades		Pots portar això que més m'agrada Són les que he comprat

El bebé que va nàixer ahir és ros

El bebé que va nàixer ahir és ros

D.a n p. Relatiu n adv/cclloc n adj/Atri

Subj

SV/PN

Sub. Adj. /CN

SN/ Subj

La ploma amb què escric és nova

La ploma amb què escric és nova

D.a n pre pr.relatiu n (JO/s) N adj/atr

CCIInstrum.

Sub.Adj. /CN

SV/ PN

SN/ Subjecte

Relatiu possessiu: preposició DE + relatiu EL QUAL (pronom relatiu substituïx un C. Nom) :

Vam visitar una església els frescos **de la qual** eren preciosos (= cuyos frescos)

Poc habitual en textos oral i informals, on dirien "Vam visitat una església que els frescos eren preciosos"* (no acceptada normativament).

Visitàrem una església els frescos de la qual eren precioso

N D.a n D.a n p pr. Relatiu n adj/atr

Sp/ Cn

Sub

Sv/ Pn

Sub. De Relatiu / CN (església)

Sn/ cd

SV/ P

Relatiu neutre: LA QUAL COSA, FET QUE, COSA QUE (pronom relatiu l'antecedent del qual és tota una oració) : introduïxen oracions relatives amb antecedent oraional

Afegeixen semànticament un aclariment a allò que s'indica en la primera oració, equivalen a coordinades.

Normalment van encapçalades per COSA QUE; LA QUAL COSA però també un SUBSTANTIU ABSTRACTE que precedeix el relatiu fent referència al fet de la primera oració . Aquest tipus de relatiu s'anomena **neutre**.

El ministre no va rebre l'ambaixador, **la qual cosa molestà el president**
Ens van negar l'accés a la sala, **actitud que molestà el nostre guia (funció: subjecte)**
Funció del relatiu: subjecte o CD

És Maria, cosa que m'agrada
N n/atr relatiu ci n

SV/PN Sub. Relatiu explicativa / Compl. Oracional (És maria)

O. RELATIVES ESPECIFICATIVES: restringeixen el significat de l'antecedent (nucli del SN)= estudiants

Els estudiants **que havien portat el treball** aprovaren (només els que el portaren aprovaren)

- QUE** fa la funció de **Subjecte o CD**.
- L'antecedent no pot ser ni un Nom Propi ni un pronom personal
No m'agrada Barcelona que és molt sorollosa* Barcelona, que és molt sorollosa, no m'agrada
T'han convidat a tu que ets pintor* T'han convidat a tu, que ets pintor
- El verb pot anar en **IND o SUBJ**
Xavier es casarà amb la xica **que té** els cabells llargs
Xavier es casarà amb la xica **que tinga** els cabells llargs

O. RELATIVES EXPLICATIVES: afegeixen una informació complementària a l'antecedent que és tot el SN (els estudiants) i l'oració actual com adjunt o aposició nominal. Van **separades per dues comes**.

Els estudiants, **que havien portat el treball**, aprovaren (tots aprovaren)

- QUE o EL QUAL** farà la funció de **SUBJECTE o CD**
- El verb sempre hi va en **INDICATIU**

REMARQUES DELS PRONOMS RELATIUS

QUE àton

- No pot portar mai preposició al davant**
*El llapis **amb que** escrius és molt vell
- Són incorrectes les construccions Prep + Art+ Que**
*Els amics **amb els que** ixes divertits
- Es **substituïble pel pronom relatiu « el qual »**
El llapis **amb el qual** escrius és molt vell

QUÈ tònic

- Sempre va precedit d'una preposició** Les ulleres **amb què** lliges són modernes
- Es refereix a **coses** La sala en **què** ens reunim
- Es pot substituir per la construcció variable : PREP + ART + el QUAL (i flexió)**
Les ulleres **amb les quals** lliges són modernes
- Sempre porta **accent gràfic obert (`)**

QUI

- Es refereix a persones**
- Pot anar precedit de preposició** (Les persones en qui confiava) **o sense preposició en les oracions de relatiu substantivades, sovint precedides pels mot el, la, aquell, e tc** (El qui ho ha dit és un covard o Qui ho ha dit és un covard)
- Pot substituir-se per la forma composta PREP + ART + el QUAL (i flexió)**
El professor **amb qui** vas anar de viatge ha marxat de l'institut

el QUAL, la QUAL, els QUALS, les QUALS

- Amb les **preposicions tòniques** (contra, des de, sobre, etc) només és possible utilitzar aquest pronom.
- Podem utilitzar-lo per **reemplaçar els pronoms relatius simples (que, què, qui)** sempre que l'antecedent siga un substantiu. **Excepció de :**

a) les oracions adjectives especificatives :

Incorrecta : Els arbres els quals estaven secs van ser tallats

Correcta : Els arbres que estaven secs van ser tallats o Els arbres, els quals estaven secs, van ser tallats.

b) Quan el relatiu te valor neutre :

Correcta : Això del que parlaves

Incorrecta : Això del qual parlaves

RECORDEU

NO són correctes PREP * ART + QUE si equivalen a el qual, la qual, els quals, les quals.

Exemple : Dóna'm aquella diari i el que hi ha al calaix (Correcta. El que= aquell que) : seria una subordinada de relatiu substantivada.

És un problema del que molts fugen. Incorrecta. Solució : És un problema de qual molt fugen o és un problema de què molts fugen)

La carretera per la que anàvem no era la bona. (Incorrecta. Solució : La carretera per la qual anàvem no era la bona O La carretera per què anàvem no..... O La carretera per on anàvem no era la bona)

ORACIONS SUBORDINADES ADVERBIALS : on, com, quan són nexes adverbials i no tenen funció ; si posem pronoms adverbial sí en tenen

Aquella introduïda per un connector **subordinant adverbial** (on, com, quan, quant...); dins de l'oració composta fan la funció de **complement circumstancial** del verb principal- com faria un sintagma **adverbial**, preposicional o nominal en una simple i tenen una significació equivalent a un adverbi

Demà dinarem **on vam sopar ahir** (CC lloc)

Demà dinarem **allí** (Cclloc)

SUBORDINADES PRÒPIES, equivalents a un complement circumstancial, perquè complementen a un verb.

Segons la circumstància que expressen, poden ser:

1. De LLOC o LOCATIVES

Indiquen **on** s'esdevé l'acció del verb; funcionen de **C.C. Lloc** dins de la principal i estan introduïdes pel nexa adverbial **ON**, a vegades precedit per una preposició (a, de, per, fins, cap) o per adverbis (ací, allà, arreu...).

Les substituïm per "allí"

Compra el pa on et vaja bé = compra el pa allí
n cd nexa adv.
cclloc ci n ccm
Sub. Adv. Lloc

S.E.(tu)

Sv/ PV

ATENCIÓ ;En "Compra el pa en el forn on et vaja bé", la subordinada és adjectiva, perquè "on" és un pronom adverbial relatiu ja que té un antecedent al qual remet que és "forn", el podem substituir per "el forn en el qual" i té funció dins de la subordinada adjectiva de CCllloc.

2.- De TEMPS O TEMPORALS

Indiquen **quan** té lloc l'acció ; fan la funció de **C.C. Temps** dins de la principal i són introduïdes per : **adverbi de temps** (quan, mentre, ahir, després, sempre...) o **locució conjuntiva formada per un adverbi de temps + conjunció que** (fins que, des que, després que, llavors que, abans que...).

Les substituïm per « aleshores »

Quan pugues, m'acompanyes a l'hospital
nexa Adv. n cd n cclloc
Sub.adv.temps

(Tu) S.E

SV/ PV

ATENCIÓ: En " M'acompanyes a l'hospital en el moment quan pugues" la subordinada és adjectiva, perquè "quan" és un adverbial relatiu i té un antecedent que és "moment"

Poden indicar una relació d'anterioritat, simultaneïtat o posterioritat respecte a la principal:

Anterioritat: abans que Arreglaré l'ordinador abans que te'n vages
Simultaneïtat: quan, aleshores, mentre (que), sempre que ara, que... No mires la tele mentres dines
Posterioritat: després que, des que, fins que... Després que dinares, no treballi més

També es poden formar **amb infinitius, gerundis o participis.**

CONSTRUCCIÓ D'INFINITIU: En acabar la reunió, soparem = soparem aleshores

CONSTRUCCIÓ DE GERUNDI: Tornant cap a casa es va trobar una cartera **CONSTRUCCIÓ DE**

PARTICIPI: Visitat el museu, es dirigiren cap a la catedral

Les d'Infinitiu i Gerundi no denoten un subjecte gramatical per elles mateixes, però el context permet deduir un subjecte, que sovint és el mateix de l'oració principal.

Fent bondat hi guanyarem = Fent bondat (nosaltres) hi guanyarem (nosaltres)

Les de Participi són el resultat de la transformació d'una oració passiva de la qual s'ha elidit el verb ser. Per tant, totes tenen un subjecte que es pot deduir si es reconstrueix l'oració passiva original.

Llegides les normes, l'exèrcit va passar a l'acció

Les normes van ser llegides per algú (el subjecte és *les normes*)

REMARQUES EN CONSTRUCCIÓ D'INFINITIU TEMPORALS

- EN + Infinitiu /AL+ infinitiu són construccions temporals. (acció simultània o anterior)
- AL + Infinitiu només correcte per a accions passades.

A l'eixir, vaig tancar la porta (equivale a "*Quan vaig eixir, vaig tancar la porta*")

REMARQUES EN CONSTRUCCIÓ DE GERUNDI TEMPORALS

- És incorrecte el gerundi de posterioritat. Cal usar la conjunció "i"
Va xafar una pell de plàtan, caent un bac (incorrecte)*
Va xafar una pell de plàtan i va caure un bac.

El gerundi de simultaneïtat pot anar precedit del mot "tot": *Netejava casa tot cantant.*

3.- De MANERA O MODALS

Indiquen com passen els fets ; fan la funció de C. C. De Mode i van introduïts per **com, com si, tal com, segons...**

Les substituïm per "així"

Ho faré com podré =

Ho faré així

Cd n **adv. n** (jo)/subj

Sub.adv mode

(jo)S.E

S.V/P

O.composta per subordinació

Muntarem la maqueta segons aconsellen les instruccions

Parlava com el seu pare (el.lipsi verbal)= *parlava com parlava el seu pare*

ATENCIÓ: En "**Ho faré de la manera com puga**" la subordinada és adjectiva perquè l'antecedent de "**com**" és "**manera**".

També es poden formar **amb infinitius, gerundis o participis.**

CONSTRUCCIÓ D'INFINITIU: Acabaren la reunió sense dir res (= així)

CONSTRUCCIÓ DE GERUNDI: T'has passat la classe xerrant pels descosits (= així)

CONSTRUCCIÓ DE PARTICIPI: Feia la feina, concentrada l'atenció en els controladors (= així)

NOTA: Quan el verb de la principal és el mateix que el de la Sub., s'omet en la subordinada
Jugarem com mai (havíem jugat)